25/10/2019

Patriarhul Daniel: Bucuria comuniunii Sfinţilor se dăruieşte pelerinilor rugători

Cuvântul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul României, adresat pelerinilor veniţi la hramul Catedralei Patriarhale, sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureştilor (25-29 octombrie 2019).

Mesajul a fost rostit vineri, la finalul Procesiunii Calea Sfinților.

Bucuria comuniunii Sfinţilor se dăruieşte pelerinilor rugători

Prezenţa în aceste zile de sărbătoare, la Bucureşti, a moaştelor *Sfintei Muceniţe Filofteia de la Curtea de Argeş* şi ale *Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetăţii Albe* , din Republica Moldova, alături de moaştele *Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou* este o mare binecuvântare pentru noi toţi: ierarhi, cler, vieţuitori ai mănăstirilor şi credincioşi pelerini.

Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou era vlah (român) de neam şi s-a născut într-un sat din sudul Dunării, Basarabi, aproape de oraşul Ruse din Bulgaria de azi, pe atunci parte a *Ţaratului româno-bulgar* de Târnovo (secolele 12-13).

Despre Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou se știe că, încă din copilărie, păstor fiind pentru oile şi vitele consătenilor săi, împărțea cu cei săraci venitul câștigat. Era atât de sensibil şi de milostiv în sufletul său, încât se spune că ani de-a rândul s-a pocăit și a plâns pentru că din greșeală a călcat cu piciorul peste un pui de pasăre şi l-a strivit.

Mai târziu a devenit monah într-o mănăstire, apoi a vieţuit ca pustnic într-o peşteră, lângă râul Lom, în post şi rugăciune. Mai ştim despre el că, atunci când şi-a simţit sfârşitul aproape, s-a așezat între două lespezi de piatră, care simbolizau sicriul, dându-şi sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Trupul său neputrezit a fost descoperit în chip minunat şi a început să fie cinstit în satul Basarabi şi în tot ţinutul acela. Moaştele sale au fost aduse în Bucureşti în anul 1774 şi au rămas, până astăzi, în această Catedrală mitropolitană şi apoi patriarhală (1925).

Sfânta Muceniţă Filofteia, ale cărei moaşte sălăşluiesc prin voia lui Dumnezeu la Mănăstirea Curtea de Argeş, s-a născut în aceeași zonă ca şi Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, aproape de Târnovo, într-o familie de țărani creştini (se pare că mama sa era vlahă). Crescută în dreapta credinţă şi în evlavie de către mama sa, copila a deprins repede dragostea pentru Biserică şi mila faţă de cei săraci şi necăjiţi. Rămasă orfană de mamă, în pofida vârstei fragede şi-a păstrat cu statornicie credinţa şi deprinderea faptelor bune, iar mai presus de toate *iubirea milostivă pentru săraci*, chiar cu prețul suferinţelor şi al morţii, fiind numită în slujba acatistului*: „feciorie, cu milostenie însoţită”* sau *„chip al milei şi al dragostei creștine”.* Cu toate că simțea răutatea tatălui său şi a mamei sale vitrege, ea nu a răspuns la răutate cu răutate, ci a învins duhul răutăţii şi al violenţei prin smerenie, răbdare şi bunătate.

În viaţa **Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetăţii Albe**, s-a împlinit cuvântul Scripturii: *„smerenia trece înaintea măririi”* (*Pilde* 15, 33). Chipul luminos al Sfântului Ierarh Dionisie, Episcopul Cetăţii Albe, a rămas întipărit în evlavia poporului ca fiind unul dintre cei mai iubiţi clerici români din Basarabia, din secolul al 20-lea. Rugător fierbinte, duhovnic înțelept şi părinte milostiv, Sfântul Ierarh Dionisie a fost în același timp un bun organizator, ctitor de biserici şi mănăstiri, patriot român devotat şi luptător pentru Marea Unire din 1918. A fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în 25 octombrie 2018, când s-au împlinit 100 de ani de la Marea Unire din 1918, iar duminică, 27 octombrie 2019, aici la Bucureşti, va avea loc Proclamarea canonizării sale.

Iubiţi pelerini,

Anul acesta, 2019, în care Biserica Ortodoxă Română omagiază *Satul românesc*, am ales ca la hramul de toamnă al Catedralei Patriarhale să ne rugăm împreună în prezenţa acestor trei mari sfinţi: *Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou, Sfânta Muceniţă Filofteia şi Sfântul Ierarh Dionisie al Cetăţii Albe*, **toţi trei născuţi şi crescuţi în lumea satului**, acolo unde se cultivau virtuțile cele mai folositoare: *dreapta credinţă, smerenia, bunătatea inimii, jertfelnicia, răbdarea şi nădejdea*.

Dar, pe lângă faptul că s-au născut la sat, cei trei sfinţi au în comun *smerenia, milostenia, sfințenia vieţii şi darul sfânt al vindecărilor de boli sufletești şi trupeşti*, fiind numiți de popor *„făcători de minuni”* sau *„vindecători”*.

Vindecările şi minunile pe care aceşti sfinţi le-au săvârşit sunt cunoscute de credincioşi din diferite locuri, aceştia dând mărturii neîncetate despre minunile lor, prin care lucrează harul şi iubirea Preasfintei Treimi faţă de oameni.

Iubiţi pelerini,

În aceste zile de binecuvântare şi de bucurie pe care ni le oferă Hristos Domnul prin sfinţii Săi, vă felicităm pe toţi pentru venirea dumneavoastră la Bucureşti şi ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să vă răsplătească evlavia şi osteneala cu darurile Lui cele bogate şi folositoare, cu sănătate şi înţelepciune, cu pace şi bucurie, cu ajutor în familia şi în activitatea dumneavoastră, cu ani mulţi şi binecuvântaţi, pentru a spori în credinţă şi în iubire frăţească, în sfinţenie şi fapte bune, spre slava Preasfintei Treimi, spre bucuria sfinţilor şi spre dobândirea mântuirii.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

- basilica.ro